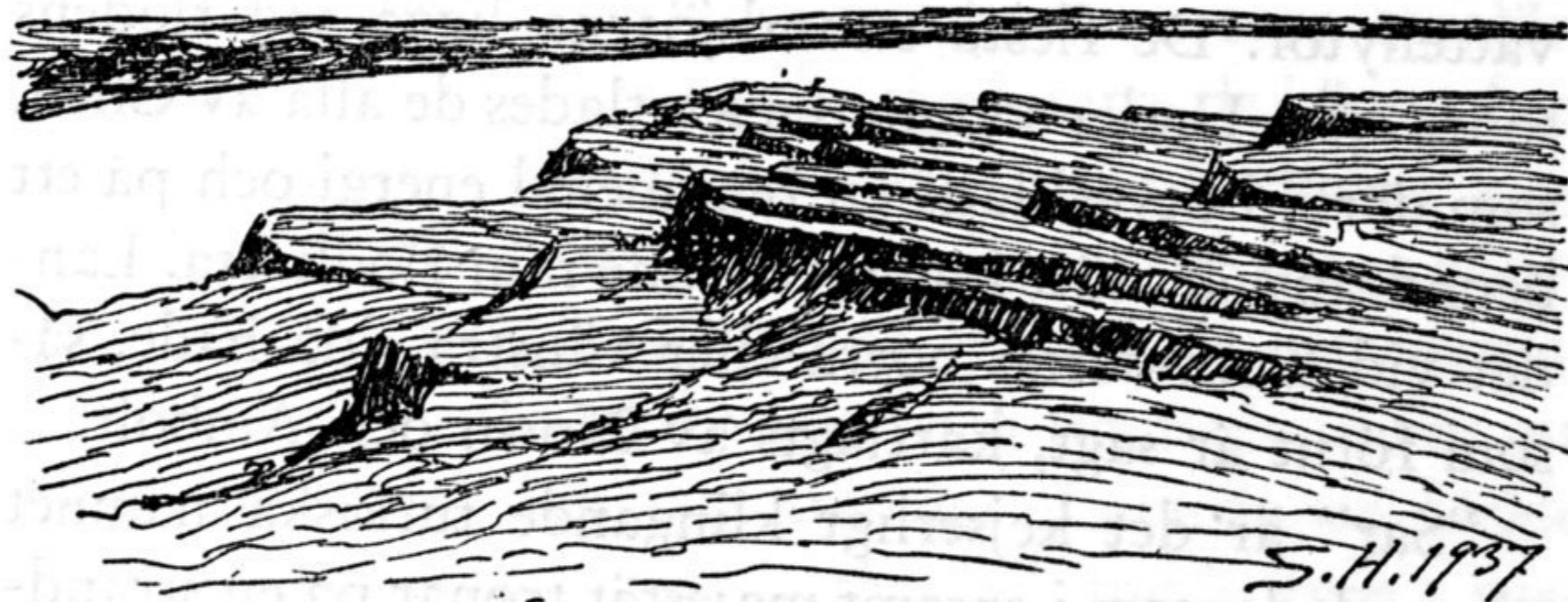

MOT DEN HEMLIGHETSFULLA ÖKNEN

Landskapet förändrar karaktär och blir alltmera trassligt. Det är som om det strömmande vattnet vore ovisst om vilken kurs det borde ta. Chen, som besökt Lop-nor och Kum-darias delta på vintern 1930—31, förklarar att här äro vi just vid roten av deltat. Med en viss spänning undra vi om det skall lyckas oss att finna den största flodarmen, som för oss direkt till Lop-nor eller om vi skola förirra oss i ett virrvarr av sjöar och småarmar.

Mot öster, nedåt floden den 2 maj.

Jardangs växa i höjd. De antaga alltmera fantastiska former och likna bord, framspringande tak och lister med djupa skuggor inunder. Ibland ha de en förvillande likhet med torn, murar, gamla hus och fästningar byggda av människohänder. De antaga skepnaden av lurande lejon, liggande drakar, gåtfulla sfinxer eller sovande hundar. Vi driva genom ett sago-land, förtrollat och mystiskt, ljusgrått, gulaktigt, rosa-färgat, alltjämt bärande dödens och förgängelsens prägel och utan en enda stam av torrved eller forntida skog.